

[Ellen Strangø Petersen.]

har samleje med en pige under 15 år, straffes med fængsel indtil 6 år. Jeg tror, man vil blive nødt til at ændre straffeloven på dette punkt, hvis man i en anden lovtæst giver grønt lys fra det 15. år. Jeg frygter også, at ændringsforslagene, hvis et af dem vedtages, vil øge antallet af seksuelle forbindelser mellem ganske unge. I den alder er unge så bange for at være anderledes end de andre.

Personligt beklager jeg, at ændringsforslagene overhovedet er stillet. Jeg tror, at lægerne handler ud fra den bedste overbevisning om, hvad der er en klients tarv, og så længe det hverken var direkte tilladt eller direkte forbudt, har de kunnet sige ja eller nej ud fra et lægeligt skøn. Et seksualoplysningsudvalg nedsat af statsministeren i 1961 arbejder med problemerne og ventes at komme med en betænkning i nær fremtid. Jeg ved ikke, hvad man skal med den slags kommissioner, hvis man ikke hører, hvad de har at sige, før man træffer de afgørende beslutninger.

Alt for tidlige fødsler og aborter er en ulykke; det er vi alle helt enige om, men man må ikke glemme, at de præventive midler og i hvert fald de midler, som de helt unge piger kan bruge, ikke er 100 pct. sikre. Jeg frygter, at man ved at give forbindelser mellem helt unge den officielle anerkendelse, som ændringsforslagene jo indebærer, udvider antallet af dem, der udsætter sig for risiko, og jeg finder det forkasteligt ved lov at fastslå, at her lades alt håb ude om, at der kan bestå et tillidsforhold mellem forældre og børn.

Er man blind for, at der er andre farer end graviditet, som samfundet og forældrene skal prøve at beskytte de unge piger imod? Psykiateren Knud Ekstrøm er i færd med en undersøgelse af det miljø, som 700 gonorrésmittede teenagere kommer fra. Ifølge dagspressen har han konstateret, at flertallet af patienterne kommer fra vanskeligt stillede hjem; de har fået for ringe skoleuddannelse, og mange betegnes som dårligt begavede og umodne. Svangerskabsforebyggende midler er kun en fattig hjælp til sådanne unge. Det er helt andre, omfattende sociale foranstaltninger, der skal til, og det bør folketingset tage sig af og bevilge midler til. Men at bedømme alle 15-18-årige ud

fra disse eksempler er for kortsynet, og at give op på samtlige forældres vegne er efter min mening forkert. Vi fem udvalgsmedlemmer mener, at forslagsstillerne i misforstået velvilje har vovet sig for langt ud, og vi beder alle folketingsmedlemmer, der har samme opfattelse, om at stemme imod ændringsforslagene.

Else-Merete Ross: I svangerskabskommissionens betænkning fremhævede man bl. a., at adgangen til vejledning om svangerskabsforebyggelse ikke var let nok. Det foreliggende lovforslag giver ikke alle tilstrækkelig let adgang til vejledning; men man må indrømme, at der nu i hvert fald for alle fødende og legalt aborterende kvinder åbnes let adgang til at få vejledning, og yderligere er den vederlagsfri for dem.

En del af de kvinder, der har født eller aborteret, er mellem 15 og 18 år. Efter justitsministeriets hidtidige fortolkning kan de ikke få vejledning i antikonception af lægen uden deres forældres samtykke. Det er min opfattelse, at de fleste forældre med glæde ville give denne tilladelse for derigennem at give pigen en mulighed for ikke at blive gravid en gang til i så ung en alder. Da denne tilladelse imidlertid af praktiske eller andre grunde af og til kan være vanskelig at indhente, mener alle i udvalget, at det er rimeligt, at lægen i alle tilfælde skal kunne give hende tilbud om vejledning. Hele udvalget foreslår derfor i § 3 indsat et nyt stk. 3, der giver hjemmel herfor.

I forbindelse med dette spørgsmål har udvalget drøftet, hvorvidt også unge piger mellem 15 og 18 år, som ikke har født eller aborteret, uden forældrenes udtrykkelige samtykke skal kunne få antikonceptionel vejledning hos mødrehjælpen eller en praktiserende læge. Spørgsmålet har været aktuelt i de senere år, idet et stigende antal unge piger i den aldersgruppe henvender sig til mødrehjælpen for at få vejledning. Har de ikke forældrenes samtykke, skal mødrehjælpen afvise dem. Ofte bliver resultatet, at de unge nogle måneder senere som gravide henvender sig til mødrehjælpen, og så kan det offentlige maskineris hjælpeforanstaltninger sætte ind enten i form af økonomisk og personlig hjælp eller i form